ꝯfiteamur pctā nr̄a tūc ſanabit̄ filia.ſ.oꝑatio praua.

¶ Et iterū exiens de finibus tyri venit ꝑ ſidonē ad mare galilee iter medios fines decapoleos. Et adducunt ei ſurdum ⁊ mutū. Et deprecabāt̄ eum vt iponat illi manū. Et apprehēdens eū de turba ſeorſum miſit digitos ſuos in auricula ei⁹: ⁊ expuens tetigit linguā eius: ⁊ ſuſpiciens in celū igemuit ⁊ ait illi: Effeta: quod ē adaperire. Et ſtatī apte ſunt aures ei⁹: ⁊ ſolutū ē vinculū lingue ei⁹: ⁊ loq̄bat̄ recte. Et precepit illis necui diceret. Quanto aūt eis ꝑcipiebat tāto magiſ pl⁹ ꝑdicabāt: ⁊ eo amplius admirabāt̄ dicētes: Bñ oīa fecit: ⁊ ſurdos fecit audire: ⁊ multos loqui.

¶ THEO. In gētiliū locis morā dn̄s facere nō volebat ne occaſionē iudeis daret: vt trāſgreſſorē legis eū eſtimarēt q̄ ſe gentib⁹ admiſcebat: ⁊ iō ꝯfeſtī reuertit̄. vñ dr̄: Et iterū exi. de fi. Tyri ve. ꝑ ſido. ad ma. gali. iter me. fi. decapoleos. ¶ BEDA: Decapolis ē regio. x. vrbiū trās iordanē ad orientē ꝯ galileā. Qd̄ ergo dr̄ q̄ dn̄s venit ad mare galilee iter medios fines decapoleos: nō ipſos fines decapolis itraſſe ſignificat. neq̄. n. mare nauigaſſe dr̄: ſ; potius ad mare vſq̄ veniſſe: atq̄ ad ipm̄ ꝑueniſſe locū q̄ medios fines decapolis lōge trās mare poſitos reſpiciebat. Seq̄t̄: Et addu. ei ſur. ⁊ mu. ⁊ depca. eū vt ipo. illi manū. THEO. Quod recte p⁹ demōiace liberationē ponit̄: ex demonio. n. tal̄ paſſio erat. Seq̄t̄: Et app. eū de tur. ſeor. miſit di. ſu in auri. ei⁹. CHRY. Seorſū a turba oblatū ſurdū ⁊ mutū apphēdit: vt diuina miracl̄a nō faceret manifeſte: inſtruēs nos vanā gloriā eijcere ⁊ tumorem. nihil. n. ē ex quo aliq̄s miracula opet̄: ſicut ſi humilitatē colat: ⁊ modeſtiā ſeq̄t̄. Miſit v̄o digitos in auriculā potēs v̄bo ſanare: vt oñderet q̄ diuina v̄tute dicatū erat corp⁹ diuinitati vnitū: ⁊ oꝑatio ei⁹. Quia. n. ꝓpt̄ trāſgreſſionē ade: natura humana multā icurrerat paſſionem: ac mēbrorū ⁊ ſenſuū leſionē: veniēs chriſt⁹ i ſeipo pfectionē demōſtrauit hūane nature: ⁊ ꝓpt̄ hoc digitis aureſ apuit ⁊ ſputo loq̄lā dedit. vñ ſeq̄t̄: Et expu. te. li. e⁹. THEO. Ut ſ. oñderet q̄ oīa mēbra ſacri corpis ei⁹ diuina exiſtūt ⁊ ſancta: ſic̄ ⁊ ſputū qd̄ vinculū lingue diſſoluit. Etenī oē ſputū ſupfluitas ē: ſ; i dn̄o oīa diuina fuerūt. Seq̄t̄: Et ſuſpiciēs i celū igemuit ⁊ ait: Effeta: quod ē adapire. BEDA: Suſpexit q̄dē i celū: vt ide mutis loq̄lā: ide auditū ſurdis: ide cūctis īfirmātib⁹ medelā doceret eē q̄rēdā. Ingemuit aūt: nō q̄ ipi op⁹ eēt cū gemitu aliq̄d petere a pr̄e q̄ cūcta petētib⁹ donat cū pr̄e: ſ; vt nobis gemendi daret exēpla: cū vel ꝓ nr̄is: vel ꝓ nr̄orū erratib⁹ ꝑriorū ſupne pietatis ꝑſidia iuocam⁹. CHRY. Simul etiā igemuit̄ noſtrā cām ſuſcipiēs i ſeipo: ⁊ nature miſert⁹ hūane: vidēs miſeriā i quā humanū gen⁹ inciderat. BEDA: Qd̄ autē ait: Effeta. i. adapire: ad aures ꝓprie ptinet. aures. n. ad audiēdū apiēde: ligua v̄o vt loq̄ poſſet a retinaculis erat ſue tarditatiſ ſoluenda. vñ ſeq̄t̄: Et ſtatī ap. ſūt au. ei⁹. ⁊ ſolu. ē vin. lin. ei⁹: ⁊ loque. recte. Ubi vtraq̄ natura vni⁹ ⁊ eiuſdē Chriſti manifeſte diſtincta ē. Suſpiciēs q̄dē i celū q̄ſi hō dn̄m depcat⁹ igemuit: ſ; mox vno ſmone q̄ſi potēs diuina maieſtate curauit. Seq̄t̄: Et ꝑcepit eis necui dicerent. HIERO. Per qd̄ nō i v̄tutib⁹ gloriādū eē docuit: ſ; i cruce ⁊ humiliatōe. CHRY. Precepit etiā miraculū occultare: ne an̄ tp̄s accederet iudeos ad homicidium ꝓ iuidiā ꝑpetrādū. HIERO. Ciuitaſ aūt i mōte poſita vndiq̄ circūſpecta abſcōdi nō pōt: ⁊ humilitas ſemp ꝑcedit gloriā. vñ ſeq̄t̄: Quāto aūt eis ꝑcipiebat: tāto magis plus ꝑdicabāt. TEO. Docemur aūt ex h̄ cū alicui bñficia elargimur: minime applauſus ⁊ laudes petere: cū v̄o accepim⁹ bñficia bñfactores ꝑdicare ⁊ laudare q̄uis nolit. AUGU. de cō. euā. Si aūt ſciebat eos ſicut ille q̄ notas hēbat ⁊ p̄ntes ⁊ futuras hoīū volūtates tāto magis ꝑdicaturos: quāto mag̃ ne ꝑdicarēt eis ꝑcipiebat: vt q̄d hoc ꝑcipiebat: niſi pigris volebat oñdere quāto gaudioſi⁹: q̄nto feruēti⁹ eū ꝑdicare debeāt: q̄b⁹ iubet vt ꝑdicēt: q̄ñ illi q̄ ꝓhibebāt tacere nō poterāt. GLO. Et ꝑdicatiōe aūt ſaluatoris a xp̄o: creſcebat admiratio turbarū ⁊ ꝯfeſſio bñficiorū chriſti. vñ ſeq̄t̄: Et eo ampli⁹ admira. di. Bñ oīa fec. h. ſ. ſurdos fecit audire ⁊ mutos loq̄. HIERO. Myſtice aūt tyr⁹ interꝑtat̄ āguſtia: ⁊ ſignificat iudeam: cui dn̄s dicit: Coāguſtatū ē ſtratū a qua trāſfert ſe ad gētes alias. Sidō venatio iterꝑtat̄. Fera aūt idomita nr̄a natio ē ⁊ mare: qd̄ fluctuoſa volubilitas ē. Inter medios aūt fineſ decapoleos. qd̄ iterꝑtat̄ decalogi mādata: ſaluator ad ſaluādas gētes venit. Gen⁹ aūt hūanū ꝑ multa mēbra: q̄ſi vn⁹ hō varia peſte abſūpt⁹ enūcrat̄ i ꝓtoplaſto: cecat̄ dū male vidit: ſurd⁹ fit cū audit: obmuteſcit cū loq̄t̄. Depcant̄ aūt eū vt iponat illi manū: q̄ icarnatū fore dn̄ī multi iuſti ⁊ p̄iarche cupiebāt ⁊ optabāt. BEDA. Uel ſurd⁹ ⁊ mut⁹ ē q̄ nec aures audiēdi v̄ba dei hȝ: nec os apit ꝓ loquendis: q̄les neceſſe ē vt hi q̄ loq̄ iā ⁊ audire diuina eloq̄a didicerūt: dn̄o ſanādos offerāt. HIERO. Seorſum aūt ſemp a turbulētis cogitationib⁹ ⁊ actib⁹ iordinatis ſmonibuſq̄ incōpoſitis educit̄: q̄ ſanari meret̄. Digiti aūt q̄ in aures mittūt̄: v̄ba vel dona ſpūs ſunt: de quo dr̄ Digitus dei eſt h̄. Sputū aūt diuina ſapia ē q̄ ſoluit vinculū labiorū hūani generis: vt dicat: Credo in deū patrē oīpo. ⁊ reliq̄. Suſpiciēs aūt i celū igemuit. i. gemere nos docuit: ⁊ i celū theſauros nr̄i cordis erigere: q̄ ꝑ gemitū ꝯpūctōis intime friuola leticia carnis purgat̄. Aperte ſūt aūt aures ad hymnos ⁊ cātica ⁊ pſalmos. Soluit linguā vt eructet v̄bū bonū: qd̄ nō poſſunt nec verbera cohibere.

Caplm̄. VIII.

In diebus illis iterū cū turba multa eſſet cum ieſu nec hērent qd̄ manducarent: cōuocatis diſcipulis ait illis: Miſereor ſuper turbā: q̄ ecce iam triduo ſuſtinēt me: nec hn̄t qd̄ manducēt. Et ſi dimiſero eos ieiunos i domū ſuā deficiēt i via. Quidā. n. ex eis de lōge venerūt. Et r̄nderunt ei diſcipuli ſui: Unde illos q̄s poterit hic ſaturare panibus i ſolitudine? Et interrogauit: quot panes habetis? Qui dixerūt: Septē. Et ꝑcepit turbe diſcūbere ſup t̄rā. Et accipiēs. vij. panes gr̄as agēs fregit: ⁊ dabat diſcipulis ſuis vt apponerēt ⁊ appoſuerūt turbe. Et hēbāt piſciculos paucos ⁊ ipſos bñdixit: ⁊ iuſſit apponi. Et manducauerunt ⁊ ſaturati ſunt. Et ſuſtulerūt qd̄ ſuperer at de fragmētis. vij. ſportas. Erant aūt q̄ manducauerāt quaſi q̄tuor milia: ⁊ dimiſit eos.

¶ THEOPHI. Poſtq̄ dn̄s ſuperius miraculum de multiplicatione panū perpetraſſet: nūc iterū occaſiōe habita cōgruenti adducit ſimile miraculū operari. vñ dicit̄: In di. illis iterum cū tur. mul. eſ. cū Ieſu: nec haberēt qd̄ man. con. diſc. ait illis: Miſe. ſu. tur. q̄m ecce iam tri. ſuſt. me. nec ha. quod man. Non enim ſemper circa alimenta miracula faciebat: ne propter cibum ipſum ſequerentur. Et nunc igitur hoc miraculum non feciſſet niſi quia videbat turbis periculū imminere. vnde ſequitur: Et ſi dimi. eos ie. in do. ſu. defi. in via. Quidā enim ex eis de lon. ve. BEDA: Quare triduo ſuſtinent de longe venientes: mattheus plenius dicit ſic: Et aſcendens in montē ſedebat: ⁊ acceſſerunt ad eū turbe multe: habentes mutos infirmos ⁊ proiecerūt eos ad pedes eius: ⁊ curauit eos. THEOPHI. Diſcipuli adhuc non intelligebant nec virtuti eius ꝓpter priora miracula credebant. vñ ſequit̄.

¶ Ca. VIII.

Et reſponderunt ei diſci. ſui. vnde iſtos quis pote. hic ſa
tu. pa. in ſoli. Ipſe aūt dñs nō eos vituperat: ex h̄ iſtruēs
nos ꝙ nō debemus ignorātib⁹ ⁊ nō intelligentib⁹ grauit
iraſci: ſ; eoꝝ ignorātie cōpati. Unde ſeqtur: Et iter eos:
Quot pa. ha. Qui dix. vij. REMI. ſuper mattheū: Nō
ideo iterrogauit q: ignorāret quot hērent: ſ; vt dū illi rn̄
dēt vij. quo pauciores eēnt: eo magis miraculū diffama
ret: ⁊ notius fieret. Seqt: Et pce. tur. diſc. ſup terrā. In ſu
periori refectōe ſupra fenū diſcubuiſſe dicūt: hic vō ſup
terraz. Seqt: Et acci. vij. pa. gra. agens fre. In eo ꝙ grās
egit: nobis reliqt exēplum: vt de omnibus donis nobis
celitus collatꝭ illi grās referam⁹. Et notandum q: dñs pa
nes nō dedit turbe: ſ; diſcipulꝭ. diſcipuli autem dederunt
turbis. Seqt. n. Et da. diſ. ſu. vt appo. ⁊ appo. turbe. Nō
ſolū panes: ſ; ⁊ piſciculos bn̄dicēs iuſſit apponi. Seqt
eni: Et ha. piſc. pau. ⁊ ipſos bn̄dixit: ⁊ iuſſit ap. Et mandu.
⁊ ſat. ſunt. BEDA: In hac ergo lectione conſiderāda
eſt in vno eodeqꝫ redēptore nr̄o diſtincta opatio diuinita
tis ⁊ humanitatis: atqꝫ euticetis error qui vnā tm̄ in chri
ſto opationem dogmatiçare pſumit pcul a chriſtianis fi
nibus expellendus. Quis. n. nō videat h̄ ꝙ ſup turbā mi
ſereri dñs: affectū eſſe ⁊ cōpaſſionē humane fragilitatis.
Q aūt ſeptē panib⁹ ⁊ piſciculꝭ paucis q̄tuor milia hoīuz
ſatiauit: diuine op⁹ eſt v̄tutis. Seqt: Et ſu. qd̄ ſupe. de fra.
vij. ſpor. THEO. Turbe cōedētes ⁊ ſaturate nō ſecū
tollūt panū reliqas: ſ; ipas diſcipuli ſuſtulerūt: ſic ⁊ ſupi
us cophinos. In q̄ ſm̄ hiſtoriā diſcimus: qm̄ oꝫ nos his
q̄ ſufficiūt eē ↄtentos: ⁊ nō querere vltra. Heic numer⁹ mā
ducātiū deſcribit cū dr̄: Erāt aūt q̄ ma. q̄ſi q̄tuor milia. ⁊
dimi. eos. Ubi ↄſiderādū ē: ꝙ chriſt⁹ neminē ieiunū dimit
tit: oēs. n. vult ſua grā enutriri. BEDA: Hoc vō typice
int̄ hāc refectōnē: ⁊ illā qnqꝫ panū ac duoꝝ piſciū diſtat:
ꝙ ibi lr̄a veteris teſtamēti ſpiritali grā plena ſignificata ē:
h̄ aūt veritas ⁊ grā noui teſtamēti fidelib⁹ miſtranda mō
ſtrata ē. Turba aūt triduo dn̄m ſuſtinet: ppt̄ ſanationem
īfirmoꝝ: vt matthe⁹ narrat: cū electi in fide ſancte trinita
tis p peccatis pſeuerāti iſtātia ſupplicāt. Uel q: ad dn̄m
ſe ope locutiōe atqꝫ cogitatiōe ↄuertūt. THEO. Uel
p eos q̄ p triduū expectās: ſignificat baptiçatos. Baptiſ
mus. n. illuminatio dr̄: ⁊ trina ſubmerſiōe pficit̄. GRE
GO. p⁹ mora. Nō vult aūt eos ieiunos dimittere ne defi
ciāt i via. oꝫ. n. ꝙ i pdicatiōe v̄bū ↄſolatōis accipiāt: ne a
v̄itatꝭ pabulo ieiuni remanētes i h⁹ vite labore ſuccūbāt.
AMBRO. ſup lucā: Bon⁹ q̄dē dñs ſtudia exigit: vires
miſtrat: nō vult ieiunos dimittere ne deficiant i via: h̄ eſt
vl' i iſt⁹ curſu vite: vl' añq̄ ad caput vie pueniāt. ſ. ad pr̄ez
⁊ itelligāt ꝙ ex patre chriſt⁹ ē: ne forte cū acceperit ꝙ na
t⁹ ex v̄gine ē: icipiāt nō dei v̄tutē: ſ; hoīs eſtiare. Diuidit
ergo eſcas dñs ieſus: ⁊ ille q̄dē vult dare oīb⁹: negat nemi
ni: diſpenſator ē oīuz. ſ; cū ille panes frāgat ⁊ det diſcipu
lis: ſi tu man⁹ tuas nō extēdas vt accipias tibi eſcas: de
ficies i via: nec poteris i eū culpā referre q̄ miſeret̄ ⁊ di
uidit. BEDA: Qui vō p⁹ carnis flagitia: poſt furta: vio
lētias: ⁊ homicidia ad pn̄iam redeūt: ad dn̄m de longin
quo veniūt. Quāto. n. q̄ſqꝫ pl⁹ i prauo ope errauit: tanto
ab oīpotēte deo longi⁹ receſſit. ⁊ credētes de gētib⁹ de lō
ge venerunt ad chriſtū: iudei vō de ppe: q̄ legis ⁊ ppheta
rū erāt lr̄is edocti ex illo. Supra aūt i refectiōe qnqꝫ pa
nū turbe ſup fenū viride diſcūbebāt: h̄ aūt ſup terra: q: p
ſcripturā legis deſideria carnis cōprimere iubemur. In
nouo autē teſtamento ipam quoqꝫ terrā ac facultates tē
porales reliquere precipimur. THEO. Septē aūt pa
nes ſunt ſpiritales ſermones. nā ſeptenari⁹ numer⁹ ſpūſ
ſancti ſignificatiuus eſt: qui pficit oīno. in ſeptenario eni
numero dierū noſtra vita perficit̄. HIERO. Uel ſeptē
panes dona ſunt ſpūſſancti. fragmenta panū myſtici itel
lectus ſunt hui⁹ ſeptimane. BEDA: Q. n. dñs panes
fregit: apertionez ſignificat ſacramentorum. ꝙ grās egit:
oñdit quantū de ſalute humani generis ↄgaudeat. ꝙ pa
nes diſcipulis dedit vt turbe apponerent: ſignificat quia
ſpiritalis dona ſcientie tribuit apoſtolis: ⁊ per eoꝝ mini
ſterium voluit eccleſie ſue vite cibaria diſtribui. HIE
RO. Piſciculi bn̄dicti libri ſunt noui teſtamēti: quoniā
piſcis aſci partez dñs reſurgens poſtulat. vel in piſcicu
lis ſanctos accipimus: quoꝝ ſcriptura noui teſtamēti fi
dem vitā ⁊ paſſiones cōtinet: qui turbulētis huius ſecu
li fluctibus erepti: refectionē nobis internā exemplo ſuo
prebuerunt. BEDA: Q autem turbis ſaturatis ſuper
erat: apoſtoli tollunt: q: altiora pfectionis p̄cepta que tur
ba nequit attingere: ad illos ptinent qui generalē populi
dei ↄuerſationē tranſcendunt: ⁊ tamē turba ſaturata eſſe
memorat̄: q: ⁊ſi ſua relinquere nequeant neqꝫ explere qd̄
de virginibus dr̄: tamē audiēdo mādata legis dei: ad vi
tam perueniunt eternā. HIERO. Septē autē ſporte.
vij. eccleſie. Quatuor milia: anus eſt noui teſtamenti: cū
quatuor tēporibus. Bn̄ etiā quatuor milia ſunt: vt in ip
ſo numero docerent euangelicis ſe paſtos eſſe cibarijs.
THEO. Uel quatuor milia ſūt. i. q̄tuor virtutib⁹ per
fecti: ⁊ ppter hoc veluti fortiores plura comedētes: pau
ciora reliquerūt. In iſto. n. miraculo. vij. ſporte remanēt:
in miraculo autē quinqꝫ panū. xij. cophini: q: quinqꝫ mi
lia erāt. i. quinqꝫ ſenſibus fruentes. ⁊ ppter h̄ nō potue
runt comedere: ſ; paucis cōtenti multe ſuperabundabāt
reliquie fragmentorum.

¶ Et ſtatim aſcēdens naui cū diſcipulis ſuis: ve
nit i partes dalmanutha. Et exierūt pharıſei ⁊ ce
perunt cōqrere cū eo: querētes ab illo ſignū de ce
lo tentātes eū. Et ingemiſcēs ſpū ait: Quid gene
ratio iſta ſignū q̄rit? Amē dico vobis ſi dabit̄ ge
nerationi iſti ſignū. Et dimittēs eos aſcēdit iteruz
nauiz: ⁊ abijt trāſ fretū. Et obliti ſunt panē ſumere
⁊ niſi vnū panē nō hēbāt ſecū in naui. Et p̄cipie
bat eis dicens: Uidete ⁊ cauete a fermēto phari
ſeoꝝ: ⁊ fermēto herodis. Et cogitabāt ad alteru
trum dicētes: q: panes nō hēmus. Quo cognito
ait illis ieſus: Quid cogitatis: q: panes nō hētis?
Nōdum cognoſcitis nec intelligitis? Adhuc ceca
tum hētis cor vr̄z? Oculos hn̄tes nō videtis: ⁊ au
res hn̄tes nō auditis? Nec recordamini quādo qnqꝫ
panes fregi in qnqꝫ milia: ⁊ quot cophinos frag
mētorū plenos ſuſtuliſtis? Dicunt ei: Duodeci.
Qn̄ ⁊ ſeptē panes in quatuor milia: quot ſportas
fragmētoꝝ tuliſtis? Et dicunt ei: Septem. Et dice
bat eis: Quomō nōdum intelligitis?

¶ THEO. Poſtq̄ dñs opatus eſt miraculū panuz: ſta
tim in alium ſecedit locum ne ppter miraculū ipm̄ turbe
caperent: vt facerent regē. vn̄ dicit̄: Et ſtatim aſcen. nauiz
cuz diſci. ſu. ve. in par. dalma. AUGU. de cō. euā. In
mattheo autē legit̄: ꝙ venit in fines magedā. Non aūt du
bitandū eſt eūdem locum eſſe ſub vtroqꝫ nomine. Nam
pleriqꝫ codices nō hn̄t etiā ſm̄ marcum niſi magedā. Se
quitur: Et exi. pha. ⁊ cepe. conq. cuz eo: queren. ab il. ſig.
de ce. tem. eum. BEDA: Phariſei ſiquidem ſignum
querunt de celo: vt qui multa hominū milia ſecundo de
paucis panibus ſaturauit: nunc in exemplo moyſi māna
celitus miſſa: ⁊ per omnia paſſim diſperſa: populū oēm
in vltimo tēpore reficiat: qd̄ in euangelio Joānis querūt
dicētes: Qd̄ ſig. fa. vt vide. ⁊ cre. ti. Patres nr̄i mā. māna
in deſerto. ſicut ſcriptuz eſt. Panem de celis de. eis man
du. THEOPHI. Uel querūt ſignuz de celo. ſ. vt ſolē
⁊ lunam ſiſteret: grandinem peteret: ⁊ aerem immutaret.
Credebant eniz ꝙ de celo ſigna facere non poterat: ſed
ꝙ in beelçebub ſolum poterat facere ſignum in terra.

BEDA: Sicut aūt turbā ſupra credentē refectur⁹ grās agebat: ita nūc ob ſtultā phariſeoꝝ petitionē gemuit: q2 humane nature circūferens affectus: ſicut de hoīum ſalute letat: ita ſup eoꝝ dolet erroribꝰ. vñ ſeqꝛ: Et inge. ſpū ait: Quid generatio iſta ſig. querit? Amē dico vo. ſi dabi. gene. iſti ſignū. i. nō dabit: iuxta illud in pſalmo: Semel iuraui in ſcō: ſi dauid mētiar. i. nō mētiar dauid. AVG. de cō. euā. Nō aūt moueat ꝙ marcus nō dicit reſūm eē querētibꝰ ſignū de celo idē qd mattheꝰ de iona: ſ3 ait dñ3 rñdiſſe: Signū nō dabit ei: itelligēdū ē eni q̄le petebant: ħ eſt de celo. Pretermiſit aūt dicere de iona qd mattheꝰ cōmemorauit. THEO. Ideo aūt eoſ dñs nō exaudit: q2 aliud ē tpſ ſignoꝝ celeſtiū. ſ. tēpꝰ aduētus ſecūdi cū virtutes celoꝝ ꝯmouebūt: ⁊ luna nō dabit lumē ſuū. Tēpore aūt ꝓmi aduētus nō ſiūt talia: ſ3 oīa manſuetudine plena.

BEDA: Nō etiā dādū erat celeſte ſignū generationi tentātiū dñ3. Ceteꝝ generatiōi querentiū dñm ſignū3 de celo oñdit: qñ cernētibꝰ apoſtolis aſcēdit i celū. Seqtur: Et dimit. eoſ. aſc. ite. na. ⁊ abijt trās fretū. THEO. Dimittit q̄dē dñs phariſeos q̄ſi icorrectos. na3 vbi ſpes eſt correctiōis: ibi morādū ē. vbi vo malū incorrigibile ē: inde recedēdū. Seqꝛ: Et ob. ſūt pa. ſu. ⁊ niſi vnū pa. nō ha. ſecū in naui. BEDA: Querit aūt aliq̄s: Quō panes nō habebāt q̄ ſtati ipletis ſeptē ſportis aſcēderūt i nauiculā. S3 ſcriptura teſtaſ ꝙ obliti ſūt eos ſecū tollere: qd idiciū eſt ꝙ modicā carnis curā hērent i reliq̄s: qbꝰ ipſa reficiēdi corpis neceſſitas itentōe dñici comitatꝰ mente exceſſerat. THEO. Diſpenſatiue etiā panes ſumere diſcipuli ſunt obliti: vt rephenſi a chriſto fierēt meliores: ⁊ ad vtutis chriſti noticia3 puenirēt. Seqꝛ. n. Et p̄. eiſ di. Ui. ⁊ ca. a fer. pha. ⁊ fer. hero. CHRY. Mattheꝰ dicit a fermēto phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ: Lucas vo phariſeoꝝ ſolum. tres ergo phariſeos noīant: q̄ſi pncipales. Mattheꝰ vo ⁊ marcꝰ ſibi ſecūdarios diuiſerūt. Cōgrue aūt marcꝰ poſuit herodis: q̄ſi relictis a mattheo herodianis i ſupplemētū narratōis ipſiꝰ. Hoc aūt dicēs: paulati iducit diſcipulos ad ſenſū ⁊ fidē. THEO. Fermēto phariſeoru3 ⁊ herodianoꝝ vocat doctrina eoꝝ q̄ſi dānoſa3 ⁊ corruptiuā: ⁊ malicia veteri plenā. herodiani. n. doctores erāt q̄ herodē chriſtū eē dicebāt. BEDA: Uel fermētū phariſeoꝝ ē decreta legis diuine traditiōibꝰ hoīum poſtponere: legē vbis pdicare: ⁊ facti ipugnare: dñm tētare: doctrine eiꝰ aut opibꝰ nō credere. Fermentū aūt herodis eſt adulteriū: hōicidiū: temeritas iurādi: ſimulatio religiōis ⁊ odiū in chriſtū ⁊ pcurſorē eiꝰ. TEOPHI. Ipſi aūt diſcipuli de fermēto panū dixiſſe dñm putauerūt. vñ ſeqtur: Et cog. ad al. di. q2 pa. nō ha. Hoc aūt dicebāt: q̄ſi nō itelligētes chriſti vtutē: ꝙ poterat panes facē ex nō ente. vñ dñs eoſ rephēdit: Seqꝛ. n. Quo cog. ieſus ait il. Quid cogi. q2 pa. nō hētis? BEDA: Per occaſionē aūt pcepti qd ſaluator iuſſerat dicēs: Cauete a fermēto phari. ⁊ fer. hero. docet eos q̄d ſignificēt q̄nq3 panes ⁊ ſeptē: de qbꝰ ſubdit: Nec recorda. qñ q̄nq3 panes fregi ⁊c̄. Si. n. fermē pdictū traditiones puerſas ſignificaret: q̄re cibi qbꝰ nutritus eſt populus dei: nō verā doctrinā ſignificet?

Et veniunt bethſaida: ⁊ adducūt ei cecum: ⁊ rogabant eum vt illū tangeret. Et apprehenſa manu ceci eduxit eum extra vicum: ⁊ expuens i oculos eius impoſitis manibus ſuis: interrogauit eū ſi aliquid videret. Et aſpiciens ait: Uideo hoīes velut arbores ambulantes. Deinde iteꝝ impoſuit manus ſuper oculos eius ⁊ cepit videre: ⁊ reſtitutus eſt: ita vt clare videret omnia. Et miſit illum in domū ſuā dicens: Uade in domū tuā: ⁊ ſi in vicum introieris: nemini dixeris.

GLO. Poſt refectionē turbaꝝ euāgeliſta de illuminatiōe ceci ſubiūgit dicēs: Et veniunt bethſaida ⁊ addu. ei cecū ⁊ roga. eū vt illū tāgeret. BEDA: Sciētes q2 tactꝰ dñi ſicut leproſū mūdare: ita cecū illuminare valeret. Sequiſ. Et app. ma. ce. edu. eū extra vicū. THEO. Uidetnāq3 bethſaida multa ifidelitate fuiſſe infecta. vñ dñs exprobrat ei: veh tibi bethſaida q2 ſi in tyro ⁊ ſidone ⁊c̄. In hac ꝗ adductū cecū extra vicū educit. nō. n. erat va adducentiū fideſ. Seqꝛ: Et expu. i ocu. eiꝰ. ipo. ma. ſuis iterro. eū ſi. ali. vide. CHRY. Spuit q̄dē ⁊ manꝰ iponit ceco: volēs oñdere ꝙ vbū diuinū opationi adiūctū mirabilia pficit. Manꝰ. n. opationis eſt oñſiua: ſputū vo ſmōis ex ore plati. Interrogat aūt ſi aliq̄d videret: qd in aliis ſanctis nō fecit: ſignificās ꝓpter ipfectā adducētiū fidē: ac ipſius ceci oculos eiꝰ non eē oīno aptos. vñ ſeqꝛ: Et aſpi. ait: Uideo ho. ve. arbo. am. Quia. n. i ifidelitate adhuc detinebat: obſcure ſe videre hoīes declarabat. BEDA: Formā q̄dē corporꝫ iter vmbras aſpiciēs: ſed nulla mēbroꝝ lineamēta viſu adhuc caligāte diſcernere valēs: q̄les ſolēt ſe arbores a longe ſpectātibꝰ: vel i luce nocturna ſolēt apparere: ita vt nō facile: arbor an homo ſit poſſit dinoſci. THEOPHI. Ideo aūt nō ſtati eū ipſecte facit videre ſ3 i pte q2 nō pſectā fidē habebat. Nā ſ3 fidē daſ medela. CHRY. Deducit aūt eū ab initio ſenſꝰ redditi i fidei apphenſionē: ⁊ ſic fecit eū pſecte videre. vñ ſeqꝛ: Deide iterū ipōſt ma. ſup ocu. eiꝰ ⁊ cepit videre. et poſtea ſubiūgit: Et reſti. ita vt vi. cla. oīa ſenſu. ſ. ⁊ intellectu pſecte curatꝰ. Sequiſ: Miſit eū i do. ſu. di. Uade i domū tu. ⁊ ſi in vicū itro. ne. dixe. THEO. Hoc q̄dē pcepit ei q2 infideles erāt vt dictū ē: ne forte ab eis i aīa lederet: ⁊ ipſi nō credētes grauius crimē icurrāt. BEDA: Uel exemplū ſuis tribuit ne, de his q̄ faciunt miraclis: fauorem vulgi requirant. Myſtice aūt bethſaida domꝰ vallis iterptaſ. i. mundus q̄ eſt vallis lachrymaꝝ. Adducūt aūt ad dñ3 cecū3 i. qui nō videt q̄d fuit: q̄d ē: ⁊ q̄d erit. Rogāt illū vt eū tangeret. Quis. n. eſt qui tangit: niſi qui ꝯpungit. BEDA: Tangit. n. nos dñs cū mētē afflatu ſui ſpūs illuſtrat: atq3 ad agnitionē nos ꝓprie ifirmitatꝭ ſtudiūq3 bone actionis accendit. Apphendit manū ceci: vt eū ad executionē bone opationis ꝯfortaret. HIERO. Et ducit eū extra vicū. i. ciuitatē maloꝝ. Expuit aūt i oculos eiꝰ vt videat voluntatē dñi p flatū ſpūſſancti. Impoſitis aūt manibꝰ interrogat eū ſi videret: q2 p opa dñi maieſtas eiꝰ. BEDA Uel expuens in oculus ceci iponit manꝰ ſuas vt videat: q2 cecitatē humani generis ⁊ p inuiſibilia dona: ⁊ p ſacramēta aſſumpte hūanitatis exterſit. Sputū. n. qd de capite hoīs pcedit: grām ſpūſſancti deſignat. S3 quē vno verbo totū ſimul curare poterat: paulatim curat: vt magnitudinē humane cecitatis oñdat: que vix ⁊ quaſi p gradꝰ ad lucē redeat. Et grām ſuā nobis indicat: p quā ſingula pfectionis icremēta adiuuat. Quiſq̄s aūt ita longi tpis obſcuritate depſſus ē: vt inter bonū ⁊ malū diſcernere neſciat: quaſi ābulātes hoīes iſtar arboꝝ cernit: q2 facta multitudinis abſq3 luce dilectiōis videt. HIERO. Uel videt hoīes velut arbores: q2 omnes hoīes exiſtimat ſe ſuperiores. Iteꝝ aūt manꝰ poſuit ſup oculos eiꝰ vt videret clare oīa. i. p opa viſibilia iuiſibilia itelligeret: ⁊ q̄ oculus non vidit: ⁊ claꝝ anime ſue ſtatum poſt rubiginē peccati mundi cordis oculo cōtempleſ. Miſit eū in domū ſuā. i. cor ſuū: vt videret in ſe qd añ nō vidit. Non enim putat homo deſperans de ſalute oīno poſſe: qd illuminatus facile poteſt perficere. THEO. Uel poſtꝙ ſanauit mittit in domū: nā domus vniuſcuiuſq3 noſtrū celū ē: ⁊ manſiones que ſunt in eo. HIERO. Dicit autē ei: Et ſi in vicū introi. nemini dixeris. i. vicinis cecitatem tuam ſemper enarra: non virtutem.

Et ingreſſus eſt ieſus ⁊ diſcipuli eius caſtella ceſaree philippi: ⁊ in via interrogabat diſcipulos ſuos dicens eis: Quem me dicūt eſſe homines? Qui reſponderūt illi dicētes: Alij ioānē baptiſtā

alij heliā

alij heliã:alij vero quaſi vnũ de prophetis. Tũc
dicit illis: Uos vero quẽ me eſſe dicitis? Reſpon
dens petrus ait ei: Tu es chriſtus. Et cõminatus
eſt eis:necui dicerent de illo. Et cepit docere eos
quoniã opoꝛtet filiũ hominis pati multa:⁊ repro
bari a ſenioꝛibus ⁊ a ſummis ſacerdotibus ⁊ ſcri
bis occidi:⁊ poſt tres dieſ reſurgere:⁊ palã verbũ
loquebatur. Et apprehendẽs eũ petrus:cepit icre
pare eum: Dñe,ꝓpicius eſto tibi:nã hoc non erit.
Qui conuerſus ⁊ vidẽs diſcipulos ſuos cõmina
tus eſt petro dicens: Uade retro me ſathana: qm̃
non ſapis que dei ſunt:ſed que ſunt hominũ.

THEO. Poſtq̃ eduxit lõge a iudeis diſcipulos ſuos
tunc de ſeipſo interrogat: vt nõ timẽtes iudeos rñdeant
veritatem. vñ di: Et ingreſſus eſt ieſus ⁊ diſci. eius in ca
ſtel. ceſa. phi. HIERO. Philippꝰ iſte fuit frater hero
dis de quo ſupꝛa dixumꝰ q̃ i honoꝛẽ tyberij ceſaris ceſa
reã philipphi:que nũc paneas dicit appellauit. Seqꝛ: Et
in via iter. diſci. di. Quẽ me dicũt eſſe hoĩes? CHRY.
Sciens q̃dẽ interrogat:qꝛ decebat vt diſcipuli qnq̧ cum
melius laudarent q̃ turbe. BEDA: Unde ꝑmũ hoĩum
ſñiam interrogat:diſcipuloꝝ fidẽ exploꝛaturꝰ:ne illoꝝ
cõfeſſio vulgi videreť opinione firmata. Seqꝛ: Cui reſ. il
li dicẽ. Alij io. ba. alij heliã: alij vͦo quaſi vnũ de ꝓphet.

THEO. Multi nãq̧ putabãt q̧ ioãnes a moꝛtuis re
ſurrexiſſet:ſicut ⁊ herodes credebat:⁊ poſt reſurrectionẽ
ſuã miracula ꝑpetraſſet. Poſtq̃ vͦo ab eis ſciſcitatꝰ ẽ alio
rũ ſuſpitionẽ: ipſos iterrogat q̃d de h̄ in coꝝ mẽte ꝯſiſtat
vñ ſequit: Tũc dicit illis: Uos vero quẽ me eſſe dicitis?

CHRY. Ex ipſo aũt iterrogatõis mõ: in maioꝛẽ eos
reducit ſenſum ad maiꝰ aliq̃d eſtimandũ de eo:ne cũ tur
bis ꝯueniant. Quid vͦo vertex diſcipuloꝝ os apłoꝝ in
terrogatꝰ oĩbꝰ rñderit:manifeſtať cũ ſubdit: Rñdẽs petrꝰ
ait ei: Tu es chriſtꝰ. THEO. Cõfiteť q̃dẽ illũ eẽ chri
ſtũ a ꝓphetis denũciatũ. Sꝫ q̃d ad cõfeſſionẽ petri rñde
rit dñs ⁊ q̃liter ipm̃ beatificauit: Marcꝰ euãgeliſta ptrã
ſit:ne huiuſmõi narrãdo:petro ſuo magiſtro grãz ꝑſtare
videreť: Matthęꝰ aũt hoc plane ptractat. ORIG. ſup
matth. Uel qꝛ marcꝰ ⁊ lucas ſcripſerũt petrũ rñdentẽ: Tu
es chriſtus. nõ adijcientes qͦd poſitũ ẽ in mattheo: Filius
dei viui. ꝓptereã nõ ſcripſerunt ad ꝯfeſſionẽ relatã beati
tudinẽ. Seqꝛ: Et cõmi. ẽ il. necui di. de illo. THEO.
Uolebat. n. interim ſuã gloꝛiã occultare:ne multi ſcanda
lizareť de eo:⁊ penã mereręť maioꝛẽ. CHRY. Uel vt
ſcandalo crucis ꝯpleto purã inſigat fidẽ in mẽte coꝝ. pͦꝰ
eni paſſione ꝑfecta:circa aſcenſionẽ dixit eis: Euntes do
cete oẽs gentes. THEO. Poſtq̃ aũt dñs ꝯfeſſionẽ di
ſcipuloꝝ acceptauit dicentiũ verũ deũ:tũc ipſis reuelat
crucis myſteriũ. Unde ſeqꝛ: Et cepit docere eos:qm̃ oꝫ fi
liũ hoĩs multa pati:⁊ repro. a ſeni. ⁊ a ſum. ſacer. ⁊ ſcri. ⁊
occi. ⁊ poſt tres dies reſur. Et palã verbũ loquebať. ſ. de
futura paſſione. Nõ aũt intelligebant diſcipuli oꝛdinẽ ve
ritatis:neq̧ reſurrectionẽ ꝯpꝛehendere poterant:ſꝫ puta
bãt eſſe melius q̧ nõ patereť. CHRY. Pꝛedixerat tñ
hoc eis dñs hac occaſione:vt oſtẽderet q̧ opoꝛteret poſt
crucẽ ⁊ reſurrectionẽ chriſtũ a teſtibus ꝑdicari. Rurſus
petrꝰ exiſtẽs feruidus ſolus de his ſumit audaciã diſpu
tandi. Unde ſequit: Et appꝛehendẽs eũ petrus:cepit icre
pare eũ: Dñe,ꝓpicius eſto tibi:nã hoc non erit. Hoc autẽ
amantis affectu ⁊ optantis dixit:quaſi diceret: Hoc non
põt fieri:nec recipiũt aures mee vt dei filiꝰ occidendꝰ ſit.
CHRY. Quid eſt aũt hoc:q̧ petrus q̃ reuelatione pa
tris poſitus erat ſic velociter cecidit ⁊ inſtabilis ẽ effectus
Sed dicimus nõ eſſe mirũ ſi hoc ignoꝛauit qui de paſſio
ne reuelationẽ non accepit. Qꝛ. n. chriſtus filius dei viui
eſſet:reuelatione dedicerat:myſteriũ vero crucis ⁊ reſur
rectionis nondũ ei fuerat reuelatũ. Ipſe vero oñdens q̧
opoꝛteret eũ ad paſſionẽ venire:petꝝ icrepauit. vñ ſeqꝛ:
Qui conuer. vi. di. ſu. ꝯmi. ẽ pe. di. Uade retro me ſatha.

THEO. Dñs nãq̧ volens oñdere q̧ ꝓpter ſalutẽ ho
minũ debebat eiꝰ paſſio fieri:⁊ q̧ ſolꝰ ſathanas chriſtum
pati nolebat:vt genꝰ nõ ſaluareť humanũ: petrũ ſathanã
nominauit:eo q̧ ſaperet que ſũt ſathane:nolẽs chriſtũ pa
ti:ſꝫ aduerſans eidẽ. Sathanas. n. aduerſariꝰ iterpꝛtatur.

CHRY. Demoni aũt ipm̃ tentãti nõ ait: Uade pꝰ me:
ſed petro dicit: Uade retro me. i. ſequere me:⁊ volũtario
mee paſſionis ꝯſilio nõ reſiſtas. Seqꝛ: Qm̃ nõ ſa. ea que
dei ſũt:ſꝫ que hoĩum. THEO. Que hoĩum ſunt dicit
petrũ ſapere ſm̃ q̧ affectões carnales quodammõ ſapie
bat:volebat n. petrus q̧ ſibi chriſtus pꝛeſtaret requiẽꝫ ⁊
non crucifigeretur.

Et cõuocata turba cum diſcipulis ſuis: dixit
eis: Siquis vult me ſequi:deneget ſemetipſum: ⁊
tollat crucem ſuã ⁊ ſequatur me. Qui enim volue
rit aĩam ſuã ſaluam facere perdet eã. Qui aũt per
diderit aĩam ſuã ꝓpter me ⁊ euangeliũ: ſaluã fa
ciet eam. Quid eni ꝓderit homini ſi lucretur totũ
mũdum ⁊ detrimentũ aĩe ſue faciat? Aut quid ho
mo cõmutationis dabit ꝓ aĩa ſua? Qui. n. me con
feſſus fuerit ⁊ verba mea in generatione iſta adul
tera ⁊ peccatrice: ⁊ filius hoĩs confitebitur eũ cũ
venerit in gloꝛia patris ſui cũ angelis ſanctis. Et
dicebat illis: Amẽ dico vobis:qꝛ ſunt q̃dã de hic
ſtantibꝰ q non guſtabunt moꝛtẽ donec videant re
gnũ dei veniẽtes in virtute.

BEDA: Poſtq̃ diſcipulis myſteriũ ſue paſſionis ⁊ re
ſurrectionis oñdit:hoꝛtať eos vna cũ turba ad ſequẽdũ
ſue paſſiõis exẽplũ. vñ ſeqꝛ: Et cõ. tur. cũ diſc. ſu. dixit eis:
Siquis vult poſt me ſeq̃: deneget ſemetipm̃. CHRY.
Quaſi diceret ad petrũ: Tu quidẽ increpas me paſſionẽ
ſuſtinere volentẽ:ego aũt dico tibi q̧ nõ ſolũ ꝓhibere me
pati nociuũ ẽ ſꝫ neq̧ ſaluari poteris niſi ipſe moꝛiari. Di
cit aũt: Siq̇s vult poſt me ſeq̃. q. d. ad bona voco que q̇s
velle oꝫ:nõ ad mala ⁊ grauia vt cogaris. Qui eniꝫ infert
violentiã freq̃nter ipedit:q̃ vͦo auditoꝛẽ i libertatẽ dimit
tit:magis attrahit ipm̃. Aliq̇s aũt abnegat ſeipꝫ:cũ nullã
ſui coꝛpis curã hꝫ:vt ſiue flagelleť:ſiue aliq̃d ſimile patia
tur:ſuſtineat patienť. THEO. Nã ſicut q̃ abnegat alte
rũ fratrẽ aut patrẽ:ꝗuis vulnerenť ⁊ moꝛiãť non cõpatiť
nec imitať:ſic ⁊ nos debemꝰ ꝯtẽnere coꝛpꝰ nr̃m:vt ſi vulne
rari ꝯtingat:vł aliq̃d ſiłe pati:nõ curemꝰ. CHRY. Nõ
aũt ait q̧ parcat ſibiipͥi:ſꝫ q̧ ãpliꝰ ẽ q̧ abneget ſemetipm̃
q̃ſi nihil cõe ad ſe hẽat ſꝫ ꝑiculis exponat:⁊ circa ea ſic di
ſponať ac ſi aliꝰ patereť:⁊ h̄ ẽ ſibiipͥi ꝑcere: qꝛ patreſ tũc li
beris ſuis ignoſcũt:cũ tradẽteſ eos doctoꝛibꝰ illis iubeat
nõ pci. Uſq̧q̃ aũt opoꝛteat ſeipſuꝫ abnegare oñdit cum
ſubdit: Et tol. cru ſu. q. d. vſq̧ ad moꝛtẽ expꝛobꝛabiliſſi
mã. THEO. Nã tũc crux expꝛobꝛabilis videbať:qꝛ i
ea malefici figebãt. HIERO. Uel aliť: Sicut guberna
toꝛ piťꝰ tẽpeſtatẽ i trãquillitate ꝑcauẽs:nautas ſuos vult
eẽ paratos:ita ⁊ dñs diť: Siq̇s vult me ſeq̃: dene. ſemet.
i. aliť ex altero fiat. BEDA: Tũc. n. nos ipͥos abnegamꝰ
cũ vitamꝰ qͦd ꝑ vetuſtatẽ fuimꝰ:⁊ ad h̄ nitimur qͦd ꝑ noui
tatẽ vocamur. Crux aũt tolliť:cũ aut ꝑ abſtinentiã afficiť
coꝛpꝰ:aut ꝑ ꝯpaſſionẽ ꝓximi affligiť animꝰ. THEO.
Quia vͦo pꝰ crucẽ v̇tutẽ aliã nos hr̃e oꝫ:adiecit: Et ſeqꝛ.
CHRY. Hoc aũt diť: qꝛ ꝯtingit aliquẽ patiẽtẽ nõ ſeq̃
chriſtũ:cũ. ſ. aliq̇s nõ patiť ꝓpť chriſtũ. Seqꝛ. n. chriſtũ q̃
pꝰ eũ ambulať:q̃ moꝛti eiꝰ ſe ꝯfoꝛmat: ꝑncipes etiã ⁊ ꝑta
tes ꝯtẽnens ſub q̄bꝰ añ chriſti aduẽtũ peccabat. Sequitur:
Qui vͦo. ani. ſu. ſal. fa. ꝑ. eã. Qui autẽ ꝑ. ani. ſu. ꝓp. me:⁊

ꝓpter euã.ſal.fa.eã.q.d. Hec vobis mando quaſi vobis
parcens: eteni q̃ filio ſuo: peit pdit eũ: q̃ vo nõ peit: ſaluat.
Opoꝛtet ḡ nos eẽ ad moꝛtẽ ↄtinue pparatos. Si.n.i mã
lib⁹ pliȷs q̃ parat⁹ eſt ad moꝛtẽ melioꝛ eſt aliȷs: nullo poſt
moꝛtẽ eũ reſuſcitare valẽte: multo magꝭ in ſpiritalib⁹ pli-
is cũ ſpes tãta reſurrectiõis exiſtat: q̄ q̃ ponit aiam ſuã i
moꝛtẽ: ſaluã facit eã. REMI. Aia aũt h̄ loco itelligẽda
ẽ vita pñs nõ aũt ipſa ſubſtãtia aie. CHRY. Quia ḡ di
xerat. Qui vo ani.ſu.ſal.fa p.eã.neqꝫ pditionẽ hãc ⁊ ſa
lutẽ illã eſtimet eq̃lẽ: ſubiũgit: Quid.n.ꝓ ho.ſi lu.to.mũ.
⁊ detri.fa.aie ſue: Aut quã da.hõ.ↄmu.ꝓ.aia ſua: q.d.ne
dicas q̃m aiam ſuã ſaluauit: q̃ crucꝭ effugit picula. Qñ.n.
cum aia ſua.i.vita iſta lucrat aliq̃s oꝛbẽ terre: q̃d ampli⁹
erit ei aia peũte? Nũq̃d aliã h̄ꝫ aiaꝫ ꝓ aia dare? Preciũ.n.
ꝓ domo põt aliq̃s ↄmutare: aiam vo pdẽs: aliã aiaꝫ da
re non põt. Caute aũt dicit: Aut quã ↄmu.da.ho. De⁹.n.
ꝓpter nr̃am ſalutẽ dedit ↄmutationẽ pcioſuꝫ ſanguinẽ ie-
ſu chꝛiſti. BEDA: Uel h̄ diẽ: q: pſecutiõis tpe ponẽda
eſt aia: pacis aũt tpe frangenda ſunt deſideria terrena: qḋ
ſignificat cũ dicit: Quid.n.ꝓderit hõi ⁊c̃. Plerũqꝫ aũt ve
recũdie vſu ꝑpedimur: ⁊ rectitudinẽ quã hu am⁹ in mente
nõ expꝛimere valeam⁹ in voce. Et ideo ſubdit: Qui enim
me cõ.fu.⁊ v̄.me.i gene.iſta adul.⁊ pec.⁊ fi.ho.ↄfi.eũ: cũ
ve.in glo.pa.ſu.cũ ang.ſu. THEO. Non.n.ẽ ſufficiẽs
fides que ſolũ in mente ↄſiſtit: ſꝫ ⁊ oꝛis ↄfeſſionẽ dñs req̃
rit: ſanctificata.n.ꝑ fidẽ aia: dꝫ ⁊ coꝛp⁹ ꝑ cõfeſſionẽ ſancti
ficari. CHRY. Qui aũt h̄ didic̃ ſubȷ̃ciet ſe cũ deſide-
rio ad h̄ q̄ ſine ↄfuſiõe xp̄ꝫ cõfiteat. Dr̃ aũt adulteria gnã
tio q̃ deũ veꝝ aie ſpõſũ dereliq̃t: ⁊ nõ ẽ ſecuta chꝛiſti do
ctrinã: ſꝫ demonib⁹ pſtrata: ſemina ipietatꝭ ſuſcepit: ꝓpt̃
qḋ ⁊ peccatrix dĩ. Qui ḡ inter hos chꝛiſti dñationẽ nega
uerit ⁊ v̄ba dei in euãgelio reuelata: dignã ipietatꝭ penã
ſuſcipiet: audiẽs i ſecũdo aduẽtu: Nõ noui vos. THE.
Qui ḡ ↄfuſus fuerit crucifixũ eẽ ſuũ deũ: ipſe ⁊ ↄfũdet illũ
nõ h̄ vbi reputat chꝛiſt⁹ paup ⁊ miſer: ſꝫ cũ glia ⁊ cũ mlti
tudie angeloꝝ. GREGO. i ho. Sũt aũt nõnulli q̃ chꝛi
ſtũ iõ ↄfitẽt: q: cũctos chꝛiſtianos eẽ cõſpiciũt. Non ḡ ad
ꝓbationẽ fidei vox ſufficit quã defẽdit a verecũdia ꝓfeſ-
ſio gnãlitatꝭ. Pacis ḡ tpe ẽ aliḋ vbi oñdamur vobis: vere
mur ſepe a ꝓxis deſpici: dedignamur iniurias v̄bi tolera
re. Si ↄtigerit iurgiũ foꝛtaſſe cũ ꝓxio: erubeſcim⁹ ꝑoꝛes
ſatiſfacere. Coꝛ q̃ppe carnale dũ hui⁹ vite gloꝛiã q̃rit hu-
militatẽ reſpuit. THEO. Quia vo de ſua glia dixerat
volẽs oñdere q̄ nõ inania ꝓmittebat: ſubditur: Et dic.il.
Amẽ di.vo.q: ſũt q̃dã de hic ſtãtib⁹: q̃ nõ guſta.moꝛ.do.
vi.re.dei veniẽ.in v̄tute. Ac ſi diceret: q̃dã.i.petr⁹ ⁊ iaco-
bus ⁊ ioãnes nõ guſtabũt moꝛtẽ: donec eis oñdaꝫ i trãſ
figuratione cũ qua gloꝛia venturus ſim in ſecũdo aduen-
tu. Non.n.erat aliud transfiguratio: niſi ſecũdi aduẽt⁹ ꝑ-
nũciatio: in quo ⁊ ipſe chꝛiſt⁹ ⁊ ſancti lucebũt. BEDA:
Pia vero puiſione factũ ẽ: vt ↄtemplatiõe ſemp manẽtis
gaudȷ̃ ad bꝛeue momẽtũ delibata: foꝛti⁹ aduerſa tolera-
rent. CHRY. Non aũt coꝝ q̃ aſcenſuri erãt noĩa decla
rauit: ne reliq̃ diſcipuli aliq̃d paterẽt humanũ. ꝑdicit aũt
vt dociliores circa huiuſmõi ↄtẽplatõeꝫ fiãt. BEDA:
Uel regna dei pñs eccl̃ia vocat. Aliq̃ autẽ ex diſcipulis
vſqꝫ adeo i coꝛpoꝛe victuri erãt: vt eccl̃iam ↄſtructã con
ſpicerent: ⁊ ↄ̃ mũdi gloꝛiã erectã. Diſcipulis.n.rudib⁹ de
pñti vita aliq̃d ꝓmittẽdũ fuit: vt poſſent robuſti⁹ i futuro
ſolidari. CHRY. Myſtice aũt vita chꝛiſt⁹ ẽ: moꝛs vo
diabol⁹. Guſtauit aũt moꝛtẽ q̃ peccatꝭ imoꝛat: adhuc oĩs
hõ habẽs dogmata bona aut pꝛaua: moꝛtis aut vite pa
nem deguſtat. Et q̃dem minus malũ eſt videre moꝛtem:
malum autem eſt eam guſtare: ſed adhuc peius eã ſequi:
peſſimum autem ei ſupponi. ·IX·

Et poſt dies ſex aſſumpſit ieſus petruꝫ ⁊
iacobũ ⁊ ioannem: ⁊ ducit illos in mon-
tẽ excelſum ſolos: ⁊ transfiguratus ẽ coꝛam ipſis.
Et veſtimenta eius facta ſunt ſplendentia ⁊ candi
da nimis velut nix: qualia fullo non poteſt ſuper
terrã candida facere. Et apparuit illis helias cum
moyſe: ⁊ erant loquentes cũ ieſu. Et rñdens petr⁹
ad ieſu: Rabbi: bonũ eſt nos hic eſſe: ⁊ faciamus
tria tabernacula: tibi vnum: ⁊ moyſi vnuꝫ ⁊ helie
vnum. Non.n.ſciebat q̃d diceret. Erant.n.timoꝛe
exteriti. Et fcã ẽ nubes obũbꝛãs eos: ⁊ venit vox
de nube dicens: Hic eſt filius meus chariſſimus
audite illum. Et ſtatim circũſpicientes: neminem
amplius viderunt niſi ieſum tñ ſecum.

HIERO. Poſt ↄſũmationẽ crucis: glia reſurrectionis
oñdit: vt nõ timerẽt obpꝛobꝛia crucis: q̃ oculis ſuis viſu
ri erãt gloꝛiã reſurrectionis future. vñ dĩ: Et p⁹ di.ſex aſ.
ie.pe.⁊ ia ⁊ io.⁊ du.il.in mon.exce.ſo.⁊ trã.eſt co.ip.
CHRY. Q aũt lucas dicit poſt octo dies: nõ ↄ̃riat
huic. Lucas n.⁊ diẽ q̃ chꝛiſt⁹ ꝑdicta locut⁹ fuerat: ⁊ diẽ q̃
eos aſſumpſit numerauit. Jõ aũt p⁹ ſex dies eos aſſump
ſit: vt vehemẽtioꝛi repleti deſiderio i hoꝝ dieꝝ ſpacio vi
gilanti ⁊ ſollicita mẽte ea q̃ videbãt attẽderẽt. THEO.
Aſſumit aũt tres v̄tices aploꝝ: petrũ tãq̄ ↄfitẽtem ⁊ dili
gentẽ: ioãnẽ tãq̄ dilectũ: iacobũ vo tãq̄ altiuocũ ⁊ theo-
logũ. Jntãtũ.n.grauis erat iudeis: vt herodes volẽs iude
is placere: ipm̄ occiderit. CHRY. Nõ aũt i domo ſuã
gloꝛiã demõſtrat: ſꝫ in monte excelſuꝫ illos aſſumit: q̃m
montꝭ ſublimitas ↄueniẽs erat ad gloꝛie ſublimitatẽ oñ
dendã. THEO. Seoꝛſũ aũt eos ducit: q: debebat eis
myſteria reuelare. Transfigurationẽ aũt oꝫ itelligere: nõ
figure imutationẽ: ſꝫ q: manẽte vt ꝑus erat figura: appo-
ſitio facta eſt cuiuſdã ienarrabilis claritatis. CHRY.
Neqꝫ ḡ decet aliquã figure transfoꝛmationẽ in regno dei
eẽ futurã: aut circa ipꝫ ſaluatoꝛẽ: aut circa eos q̃ aſſimi-
labant: ſꝫ appoſitionẽ claritatis. BEDA: Trãſfigurat
igit ſaluatoꝛ nõ ſubſtãtiã vere carnis amiſit: ſꝫ gliaꝫ futu
re vel ſue vel nr̃e reſurrectõis oñdit: q̃ q̃lis tũc aplis ap-
paruit: talis poſt iudiciũ cũctꝭ apparebit electꝭ. Seq̃t: Et
ve.e.fa.ſunt ſplẽ. GRE. xxxij. moꝛ. Quia in ſupne cla
ritatis culmine ei vite iuſticia fulgẽtes adherebũt: veſtiũ
eni nomie iuſtos quos ſibi adiũgit inſinuat. Seq̃t: Et ap
pa.il.he.cũ moy.⁊ erant lo.cũ ie. CHRY. Moyſen ⁊
heliã in medio itroducit: ꝑmo q̃dẽ q: turbe dicebãt chꝛi
ſtũ heliã aut vnũ ꝓphetaꝝ: aplis ſe cũ eis oñdit: vt diffe-
rentiã ſuoꝝ ⁊ dñi cernerẽt. Et etiã q: de transgreſſiõe le-
gis iudei chꝛiſtũ accuſabãt: ⁊ blaſphemũ eũ putabãt: tãq̄
ſibi gloꝛiã pr̃is attribuẽtẽ eos q̃ in vtroqꝫ fulſerũt i medi
um ducit. Eteni moyſes legẽ dedit: ⁊ helias glie dei zela
toꝛ fuit. vñ ei nõ aſſiſterẽt: ſi deo ⁊ legi ei⁹ ↄ̃rȷ̃ eſſent. Et vt
ſcirẽt q̄ vite ptãtẽ ⁊ moꝛtꝭ h̄ꝫ: ꝓpt̃ h̄ ⁊ moyſen q̃ moꝛtu⁹
erat: ⁊ heliã q̃ nõdũ moꝛtẽ paſſus fuerat i mediũ itrodu
cit. Jtẽ ꝑ h̄ ſignificauit q̄ doctrine legis chꝛiſti ꝓphetarũ
doctrina pedagog⁹ fuit. Significat etiã ↄiunctionẽ noui
⁊ veteris teſti. Et q̃m in reſurrectiõe cũ ꝓphetꝭ apli ↄiũgẽ
tur: ⁊ vna erit obuiatio regi cõi. Sequit: Et reſ.pe.ait ie.
Rabbi bonũ ẽ nos h̄ eẽ: ⁊ faciam⁹ hic tria ta.ti.vnũ: mo.
vnũ: ⁊ he.vnũ. BEDA: Si tãtũ trãſfigurata chꝛiſti hũa
nitas: duoꝛũqꝫ ſocietas ſcõꝝ ad pũctũ viſa delectat: vt
eos ne diſcedãt etiã obſeq̃o petr⁹ ſiſtere velit: q̄ta erit feli
citas viſioni deitatꝭ inter angeloꝝ choꝛos adeẽ ꝑpetuo.
Seq̃t. Nõ.n.ſcie.qḋ dice. Etſi.n petr⁹ ꝓ ſtupoꝛe humane
fragilitatis neſciat q̃d dicat inſiti tñ ſibi dat effect⁹ idiciũ
neſciebat n.q̃d diceret: q: oblit⁹ ẽ regnũ ſãctis a dñõ nõ
alicubi terraꝝ: ſꝫ i celis eẽ ꝓmiſſuꝫ: nec recoꝛdat⁹ ẽ ſe ſu-
oſqꝫ coaplos moꝛtali adhuc carne circũſeptos imoꝛtalis
vite ſtatũ ſubire nõ poſſe: cui etiã mẽte exceſſerat: q: i do
mo patris